

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/285/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513218601
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7513218601.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. W. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9 dieťaťa rodičov W.. U. W. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v X. A. J. XXX/X zastúpenej advokátkou Mgr. Vandou Durbákovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Krivej 23 a P.. U. C. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v O. na U. XX zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Vorobelovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Bajzovej 2 v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo 4.6.2015 č.k. 18P 1/2013-225 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zo 4.6.2015 č.k. 18P 1/2013-225 predbežne upravil styk otca s maloletou P. W. nar. XX.X.XXXX počas letných prázdnin 2015 v mesiaci júl od 13.7.2015 od 10:00 hod. do 19.7.2015 do 18:00 hod. a v mesiaci august od 15.8.2015 od 10:00 hod. do 22.8.2015 do 18:00 hod..

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., resp. z iných než z výslovne uvedených dôvodov, ak uplatnenie takýchto dôvodov vyplýva z jej odvolacej argumentácie. Vytkla konajúcemu súdu, že pri svojom rozhodovaní, ktorým nariadil predbežné opatrenie, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyjadrila názor, že konajúci súd dospel k nesprávnemu záveru, keď vyslovil, že na základe uvedeného skutkového stavu a právneho posúdenia veci, vzhľadom k tomu, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v celom rozsahu vyhovel návrhu a predbežne upravil styk otca s maloletou a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď síce použil správnu právnu normu, ale túto nesprávne aplikoval, keď mal za to, že sú splnené zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia podľa § 108 ods. 1 O.s.p. a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym záverom. Má za to, že predbežné opatrenie je procesným inštitútom, ktorého účelom je okamžitý zásah súdu v tých prípadoch, v ktorých tento zásah neznesie odklady do doby, v ktorej bude konečné meritórne rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie súdu je podľa jej názoru v príkrom rozpore so záujmami maloletej P., pretože súd sa nekriticky a v rozpore so záujmami maloletej, priklonil k jednostranným, skresľujúcim, neobjektívnym a nepravdivým tvrdeniam otca dieťaťa uvedeným v návrhu. Keďže súd napadnuté uznesenie vydal v rámci už prebiehajúceho konania vo veci starostlivosti súdu o maloletú P., boli mu, okrem skutočností uvádzaných otcom v podanom návrhu na vydanie predbežného opatrenia, známe aj ďalšie okolnosti veci vyplývajúce zo súdneho spisu, teda súd prvého stupňa mal posudzovať nielen záujmy otca, ktoré prezentoval v podanom návrhu, ale najmä záujmy dieťaťa. Konštatovala, že súdu prvého stupňa okrem iného bolo známe, že maloletá P. sa s otcom od júna 2012 doposiaľ stretáva každú sobotu od 9:00 hod. do 19:00 hod. a je zarážajúce, že po troch rokoch trvajúcim stretávaním sa dieťaťa s

otcom v uvedenom režime bez ohľadu na potreby dieťaťa a v rozpore s jeho záujmami, v krátkej dobe pred realizovanou zmenou predbežne a bez hlbšieho skúmania záujmov a potrieb dieťaťa, ako aj bez toho, aby sa k tomu mohlo samé vyjadriť, rozhodol, že sa s otcom bude stretávať počas nastávajúcich letných prázdnin. Súd nekonal v súlade so záujmami maloletej P., pretože mu boli známe tiež jej obavy o maloletú, ktoré predniesla vo veci starostlivosti súdu o maloletú, ktorá aj v súčasnosti prezentuje, že zle znáša kontakt s otcom a podľa odborných záverov ošetrojúcej psychologičky a znalkyne z odboru psychológie Mgr. D., má tento kontakt negatívny dopad aj na jej psychické zdravie. Maloletá sa pred ňou opakovane vyjadrila, že sa nechce stretávať s otcom v rozsahu, akým to rozhodnutím upravil súd, má obavy u otca prespávať a nemá záujem s ním tráviť viac času. Zdôraznila, že opakovane prezentovala obavu, že otec maloletého vycestuje do svojej rodnej krajiny Jordánska. Na základe toho a v záujme maloletej podala 24.3.2015 proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 9.3.2015 č.k. 18P 1/2013-184 odvolanie. Tiež uviedla, že v termíne od 6.7. do 19.7. má plánovanú dovolenku, ktorú má stráviť s maloletou. Rovnako zdôraznila, že maloletá sa pred ňou vyjadrila, že ak sa bude musieť s otcom stretávať v rozsahu, ktorý určil súd prvého stupňa v ním vydanom rozsudku, ktorý ešte nie je právoplatný, tak si niečo urobí. Maloletá jej v súčasnosti hovorí, že otec jej rozpráva, že cez leto pôjdu spolu do Bratislavy a Jordánska. Má obavy, že ak by otec s maloletou vycestoval, existuje reálna hrozba, že sa na Slovensko s maloletou nevráti. Nemá najmenší záujem brániť kontaktu otca s dcérou, ale ako matka, ktorá má maloletú v osobnej starostlivosti a má k nej blízky a dôverný vzťah, vníma jej potreby a rešpektuje jej stanovisko týkajúce sa stretávania s otcom. Má za to, že rozsah úpravy styku, ako ho predbežne upravil súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, je v rozpore so záujmami dieťaťa. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

Otec dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že s maloletou P., jej matkou a dvomi staršími dcérami Štefániou a Jozefínou z prvého manželstva matky bývali v spoločnej domácnosti do 11.12.2011 v mieste jeho trvalého bydliska. Matka zlyhala vo výchove dcéry Štefanie, ktorá ako šesťročná porodila dieťa, otcom ktorého je rovnako šesťročný partner. Matka ho od 11.12.2011 opakovane obvinila z únosu, hoci vie, že pracuje v Košiciach od 4.5.1986 ako lekár - internista - pneumológ v Univerzitnej nemocnici L. Pasteura dodnes, má dve atestácie v odbore vnútorné lekárstvo, pľúcne choroby a tuberkulóza. Z prvého manželstva má dve dcéry, ktoré vyštudovali farmaceutickú fakultu a obidve pracujú v Bratislave. Obvinenia matky odmietol a zdôraznil, že únos dieťaťa sa neuskutočnil mimo územia SR ani na území SR, ani sa nikdy neuskutoční, stretáva sa s maloletou tretí rok, odovzdáva jej dieťa v súdom určenom čase, preto žiadal na súdnom konaní 30.4.2014, aby bolo zaprotokolované v zápisnici, či matka nenaplnila skutkovú podstatu trestného činu krivého obvinenia a ohovárania jeho osoby. Matka dieťaťa klame a zneužíva každú situáciu vo svoj prospech, aby dosiahla zákaz styku. Uviedol, že naposledy do Jordánska cestoval na návštevu po 12-tich rokoch, predtým tam cestoval s bývalou manželkou. V roku 2013 bol v Jordánsku sám od 28.8.2013 do 13.9.2013, o čom jeho dcéra vedela, že sa určite vráti a vôbec nebola reč o tom, že by mala ísť s ním, ako to stále uvádza matka. Jeho rodinné kontakty v Jordánsku, odkiaľ pochádza, nemôžu vyvolávať sústavné obavy z únosu, ako tvrdí matka. Matka dieťaťa dobre pozná jeho rodinné pomery a vie, že je štátny občan Slovenskej republiky, má rodinné zázemie na území SR, kde žije a pracuje viac ako 37 rokov. Matka a jej rodina zneužívajú maloletú P., stavajú ju do ich sporu ako rukojemníka a chcú všetkými prostriedkami dosiahnuť, aby mal súdom zakázaný akýkoľvek kontakt s dcérou. Matka používa maloletú ako nástroj jej nenávisť voči nemu, ničí jej tým detstvo a jej ďalší život. Dieťa pri matke svoju lásku alebo pozitívne pocity voči nemu a jej sestram musí skrývať čím sa učí dvojtvárnosti, z čoho je maloletá úplne zlomená a nešťastná. Matka neustále manipuluje maloletú, pôsobí na ňu nielen ona, ale aj jej príbuzní len preto, aby mu zamedzili styk. Pokiaľ ide o príbuzných, už sa stalo, že ho napadli, keď prišiel pre maloletú, jej dedko hádzal na jeho auto kamene aj v prítomnosti dieťaťa, čo oznámil na polícii. Trestné oznámenia, ktoré na neho podávala matka, sa ukázali ako nepravdivé a maloletá poprela, že by ho niekedy videla atakovať matku a ani v projektívnych metodikách znalec dieťaťa nezistil percepciu otca ako fyzického násilníka. V sobotu, keď je dcéra u neho, majú spoločný program, chodievajú na nákupy do obchodu, do kina, divadla, cirkusu, má u neho bicykel, chodievajú sa bicyklovať, hrať sa na detské ihrisko a v lete chodievali na kúpalisko. Keď je zlé počasie, hrajú sa v detskej izbe, maloletá si kreslí a maľuje pod vedením učiteľky z umeleckej školy a pozerá svoje obľúbené programy. Tiež uviedol, že matka mu pravidelne odmieta dávať školské učebnice a zošity, aby sa nemohol učiť s dcérou, preto jej zakúpil podobné knihy a učí sa s ňou matematiku, angličtinu aj arabčinu a vzhľadom na to, že má talent na výtvarnú, kúpil

jej pomôcky na maľovanie a zabezpečil učiteľku výtvarnej výchovy, ktorá jej pomáha rozvíjať talent a chcel by ju prihlásiť na budúci školský rok do umeleckej školy na výtvarný odbor. Zdôraznil, že súdna znalkyňa Mgr. D. vo svojich záveroch konštatovala, že počas znaleckého dokazovania bola maloletá pri zvitani s ním dojatá, objímala sa s ním, ale ukradomky sledovala, či ju nevidí cez privreté dvere matka, s ktorou prišla na vyšetrenie. Matka nepripúšťa možnosť prežívania pozitívnych emócií vo vzťahu k nemu, resp. ich vníma a vyhodnocuje tendenčne. Dňa 3.11.2012 podal správu z psychologického vyšetrenia súdnej znalkyne PhDr. L. s odporúčaním, že „z psychologického hľadiska možno iba podporiť častejší kontakt otca s dieťaťom, ktorý pre P. môže byť iba obohacujúci a prospešný“. Dňa 23.10.2013 podal druhú správu z psychologického vyšetrenia Mgr. O. so záverom, že „pre zdravý psychický vývin P. odporúčame častejší kontakt s otcom. Vhodné je vzážiť možnosť ostať u otca v niektoré pracovné dni cez týždeň alebo na celý víkend. Chýba jej častejší kontakt s otcom, nerozumie a hnevá ju, prečo môže byť s vlastným otcom len raz do týždňa“. Súdna znalkyňa PhDr. L. 12.4.2014 konštatovala, že „u P. nebol zistený negatívny vzťah k otcovi, dieťa neprechováva k nemu negatívne emócie a strach, k otcovi sa prejavuje pozitívne, spontánne a vrelo. V interview sa maloletá P. dožadovala častejšieho kontaktu s otcom. Oceňuje to, čo pre ňu robí, jeho záujem o ňu, podporovanie jej záľub ale aj to, že vie pripraviť zaujímavý program. S otcom sa momentálne lepšie cíti ako s matkou, u ktorej t.č. vníma reakcie hnevu, ako aj to, že sa v jej prítomnosti v negatívnom zmieňuje o otcovi, čo ju hnevá a povedala matke, aby o otcovi takto nerozprávala. Je potrebné eliminovať akékoľvek prejavy citovej manipulácie zo strany najbližšieho okolia, resp. udržiavanie negatívneho obrazu otca, ku ktorému má maloletá zachovaný kladný vzťah“. Matka klame, keď opakovane tvrdí, že maloletá sa s ním nechce stretávať v rozsahu, v akom to rozhodnutím upravil súd a má obavu u neho prespávať a nemá s ním tráviť viac času a od podania znaleckého posudku znalca Mgr. Bodoa vyvíja na maloletú psychický nátlak a vydiera ju, používa represívne metódy a psychické násilie, dcéru stavia do pozície, kedy jej nahovára, že ak sa s ním bude stretávať, tak nebude môcť žiť s ňou v obci Sokol. Maloletá tak balansuje v týchto obavách, t.j. buď matka alebo otec a trápi sa vyfabulovanými dôsledkami týchto predstáv, ktoré jej dennodenne predstiera matka so svojou rodinou. Znalec Mgr. Bodo v znaleckom posudku nezistil znaleckým vyšetrením averzívny ani negatívny vzťah maloletej k nemu a nezistil ani strach maloletej z jeho osoby. Tvrdenie matky, že maloletá sa vyjadřila, že ak sa bude musieť s otcom stretávať v rozsahu, ktorý určil súd prvého stupňa, tak si niečo urobí, potvrdzuje zistenie znalca, že dieťa je zo strany matky manipulované, neprimerane zaťažované aj v súvislosti s uskutočneným znaleckým posudkom a udalosťami po ňom, prenáša na dieťa svoje konflikty, čím jej spôsobuje stres a psychickú traumu. Slová dcéry, o ktorých matka píše, sú slová matky a nezodpovedajú zmýšľaniu a vyjadrovaniu sa desaťročného dieťaťa. Vyjadrenia dieťaťa pred matkou súvisia s prežívaným vnútorným napätím u dieťaťa so snahou vyhovieť matke, ako uviedol znalec v znaleckom posudku a psychologičky (PhDr. L., Mgr. O.) vo svojich správach z vyšetrení dieťaťa. Poukázal aj na to, že na otázku, ako prebieha sobota, maloletá sa vyjadřila, že si u svojho otca oddýchne, chodí tam rada a vie si predstaviť u otca počas pracovného týždňa aj prespať, najlepšie vtedy, keď by mala výtvarnú na základnej umeleckej škole. Tvrdenie matky, že s maloletou vycestuje do Jordánska sa nezakladajú na pravde a sú vykonštruované. S dcérou plánuje počas letných prázdnin cestovať do Bratislavy na pár dní, kde má dve dcéry z prvého manželstva, ktoré ju majú veľmi rady. Matka tiež povedala maloletej, že nedá jej kartu poistenca ani cestovný pas, tým pádom nemôže s ňou ísť ani na kúpalisko do Maďarska. Do Jordánska cestovať nechce a ani neplánoval. Matka zneužíva to, že sa narodil v Jordánsku. Zdôraznil, že neplánuje nikdy žiť mimo Slovenska. Poukázal na znalecký posudok Mgr. Bodoa, kde napísal, že osobnostným zrením a vplyvom vlastnej skúsenosti s otcom si dieťa vytvára vlastný pohľad na skutočnosti a intenzita prežívaných obáv z osoby otca oproti predchádzajúcemu znaleckému vyšetreniu (začiatok roka 2013) sa významne znížila. Dlhodobu vníma a prežíva negatívne výroky rodiny matky na neho, ktorého ma rada a s ktorým sa chce pravidelne stretávať. Maloletá P. na základe vlastnej skúsenosti, pravidelným stretávaním sa s ním, si mohla urobiť vlastný pohľad a názor na jeho správanie a tiež na hrozby, ktoré jej boli v minulosti prezentované - čím došlo k poklesu, hlavne v oblasti anticipačnej úzkosti (úzkosť z niečoho neočakávaného, často neurčitého). Zdôraznil, že súd prvého stupňa správne dospel k názoru, že úprava styku je v záujme dieťaťa a stretávanie sa s otcom má na jeho psychický vývoj pozitívny vplyv.

Kolízny opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu matky nevyjadřil.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. , ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Účelom predbežného opatrenia je predovšetkým rýchla, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Jeho nariadenie predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka konania nariadením predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a zabezpečovacia funkcia predbežných opatrení sa prejavuje najmä v ich schopnosti zabrániť včasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi subjektmi, že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov. Súd o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne aj bez vylúčených účastníkov konania (§ 75 ods. 6 a § 131 O.s.p.), čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aj bez toho, že by sa účastníci k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia priamo a ústne vyjadrili. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Práve táto naliehavosť odôvodňuje, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti nevyhnutnosť nariadiť predbežné opatrenie sa posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa, ktorý je prioritný. Vo veciach starostlivosti o maloleté deti je nutné použiť takú interpretáciu účelu predbežného opatrenia v súlade s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, výsledkom ktorého nemôže byť minimálna miera ochrany základných práv ako určitého štandardu, nota bene predbežné opatrenie upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí byť použité s ohľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom je možno realizovať i neverbálne výchovné pôsobenie rodiča tzv. výchovou v prítomnosti či príkladom, ktorá je, ako je všeobecne známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nevyhnutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťaťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe len ťažko napravitelná. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Zásadne treba pri úprave styku vychádzať z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu jeho voľného času, to znamená počas pracovných dní školského roka, ako aj počas víkendov, sviatkov a prázdnin. Právne predpisy a medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, poukazujú na rovnocenné striedanie oboch rodičov na výchove a starostlivosti o maloleté dieťa v pomere 50/50 a odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na psychologické štúdie dokazujúce, že uprednostňovanie role matky pred rolou otca nie je v záujme detí, pretože tieto obidve role sú nezastupiteľné. Odvolací súd tiež poznamenáva, že novela vykonaná zák. č. 388/2011 Z.z. (Občiansky súdny poriadok) zmiernuje tvrdosť úpravy vo vzťahu k nariaďovaniu predbežných opatrení vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, to znamená, že navrhovateľ nemusí preukazovať existenciu bezprostredne hroziacej ujmy vo vzťahu k maloletému dieťaťu, ak sa domáha

úpravy rodičovských práv a povinností (styku), a v takomto prípade postačuje nevyhnutnosť potreby dočasnej úpravy pomerov. Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých nemožno vylúčiť ani totožnosť výroku vo veci samej a nariadeného predbežného opatrenia.

Odvolačný súd na základe odvolania matky preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v tomto prípade bola osvedčená naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov vyžadujúca okamžitý zásah súdu, predbežným opatrením upraviť styk otca s maloletou P. počas letných prázdnin v roku 2015. Odvolací súd rovnako, ako súd prvého stupňa zistil naliehavú potrebu nariadiť predbežné opatrenie v súlade s návrhom otca a pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, napadnuté uznesenie o úprave styku cez letné prázdniny 2015 ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a v odôvodnení tohto uznesenia sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods. 2 O.s.p.. Odvolací súd vychádzajúc z doteraz vykonaného dokazovania a vyššie uvedených úvah dospel k presvedčeniu, že o návrhu otca na úpravu styku cez letné prázdniny 2015 s maloletou P. bola splnená zákonná podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorou je naliehavosť predbežnej úpravy daná záujmom maloletého dieťaťa na prehlbení prirodzenej väzby k otcovi, ktorý ju nemá v osobnej starostlivosti. Z preskúmaného spisu je zrejmé, že matka bráni rozšíreniu styku otca s dieťaťom a napriek tomu, že dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia spravidla nie je ani nezhoda vôle rodičov o rozsahu styku, bola osvedčená danosť práva, t.j. naliehavosť predbežnej úpravy styku otca s maloletou cez letné prázdniny so zreteľom na to, že rodičia sa nevedia dohodnúť a zlyhávanie komunikácie a najmä postoj matky zvyšuje riziko ich vzájomných konfliktov, ktoré sú v absolútnom rozpore so záujmom maloletej, ktorá je v útlom veku a citlivo vníma akékoľvek negatívne emócie. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd musí upraviť styk autoritatívne vždy, ak z okolností prípadu usúdi, že medzi rodičmi pretrvávajú negatívne emócie, ktoré môžu v budúcnosti ohroziť realizáciu stretávania, ak má byť ponechané na ich dohodu. Riešenie, ktoré by mohlo v budúcnosti vytvoriť podmienky pre vznik a eskaláciu napätia medzi rodičmi a tým sťažiť situáciu dieťaťa, nie je v súlade so záväzkami, ktoré pre všetky štátne orgány vyplývajú z čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Striktná a vykonateľná úprava stretávania eliminuje ďalšie potencionálne dohadovanie medzi rodičmi, ktoré by zbytočne zaťažovalo dieťa. Odvolací súd rovnako zdôrazňuje, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, nota bene zásadne treba pri úprave styku vychádzať z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom trávil polovicu jeho voľného času. Tým sa myslí nielen tzv. „bežný“ voľný čas počas pracovných dní školského roka, ale všetok voľný čas dieťaťa vrátane víkendov, sviatkov a prázdnin. Pri úprave by mala byť zachovaná proporcionalita rozloženia pri rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že „je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov“ a „dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“. Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov stotožňuje s rozsahom predbežnej úpravy styku otca s maloletou P. cez letné prázdniny v roku 2015, ktorý zodpovedá účelu predbežného opatrenia, ktorým je dočasná a provizórna úprava pomerov v nevyhnutnom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkové okolnosti dôležité pre nariadenie predbežného opatrenia, ktoré hodnotil vlastnou úvahou, najmä z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti, ktoré sú súčasťou odôvodnenia rozhodnutia a týmto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s tvrdeniami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa vo veci samej a matka ani v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o predbežnom styku otca s maloletou P. počas letných prázdnin. Súdom určený styk zohľadňuje vek dieťaťa, jeho citovú väzbu na otca, ako to jednoznačne vyplýva zo znaleckého posudku a odborných správ psychológov a z vykonaného dokazovania vo veci samej nevyplýva ani reálna obava únosu, ako to účelovo tvrdí matka, ktorá svojim doterajším postojom sa snaží presadiť svoju vôľu zákazom styku. Vo vzťahu k úvahám matky uvedeným v odvolaní proti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvého stupňa, odvolací súd dodáva, že posúdenie, či a kedy je daná potreba nariadiť predbežné opatrenie, je ponechané na úvahu súdu, ktorý starostlivo skúma všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka konania nariadením predbežného opatrenia. Práve preto, že v tejto právnej veci ide o predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, nebolo úlohou

odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať odvolacími námietkami matky a skutočnosťami tvrdenými otcom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a vo vyjadrení k odvolaniu, pretože tieto sa týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie. Pretože súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol o nariadení predbežného opatrenia, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.